

Список літератури

1. Пугач А. М. Сучасний стан інноваційного розвитку аграрного ресурсного потенціалу України. *Науковий журнал «Інвестиції: практика та досвід»*. 2015. № 18. С. 121 – 124.
2. Ткачук В. І. Інновації як фактор підвищення ефективності виробництва зерна. *Ефективна економіка*. 2014. № 2.
3. Лупенко Ю. О. Пріоритетні напрями інноваційної діяльності в аграрній сфері України. *Економіка АПК*. 2014. № 12. С. 5 – 11.

УДК 631.158:637(075.8)

Шевченко А. А.

канд. екон. наук, доцент кафедри
економічної теорії і економіки підприємства,
Одеський державний аграрний університет,

Волчанова Х. М.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 3 курсу
інженерно-економічного факультету
спеціальності 051 «Економіка»,
Одеський державний аграрний університет

ІНТЕНСИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Для забезпечення нормальної життєдіяльності суспільство повинно постійно займатись пошуком покращення результатів господарювання. У сільському господарстві, як і в інших галузях, показником ефективності є рівень рентабельності виробництва продукції. Розглянемо за наведеними показниками в таблиці 1 рівень рентабельності виробництва продукції тваринництва за останні п'ять років в підприємствах Одеської області. У 2018 році для підприємств вказаного регіону рентабельним було виробництво тільки молока. Так, на 1 гривню авансованого капіталу у виробництво молока було отримано 7,4 копійки прибутку. Найбільш збитковим у 2018 році стало виробництво вовни (-38,8 %) та приросту живої маси ВРХ (-23,8 %). Слід зазначити, що виробництво вовни та виробництво приросту живої маси ВРХ є збитковим протягом усього періоду досліджень.

Таблиця 1

**Рівень рентабельності (збитковості) виробництва продукції тваринництва
у підприємствах Одеської області, %**

Вид продукції	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.	2018 р.
Приріст ж.м. ВРХ	-34,1	-28,2	-29,3	-18,1	-23,8
Приріст ж.м. свиней	0,5	2,8	-13,6	8,4	-3,3
Приріст ж.м. птиці	-22,6	-30,7	1,1	1,0	-11,2
Молоко	-0,3	-4,7	-1,7	14,0	7,4
Яйця	-23,2	27,1	-2,5	3,4	-11,2
Вовна	-55,8	-36,5	-21,6	-48,6	-38,8

Отже, сучасний стан розвитку галузі тваринництва є наслідком впливу таких чинників: низькі показники якості продукції; невідповідність стандартів європейському рівню; відсутність цивілізованої ринкової інфраструктури; неконтрольований імпорт; використання застарілих технологій та обладнання; слабкий рівень ветеринарного забезпечення; наявність неефективних каналів реалізації продукції, що пов'язано з недосконалістю інфраструктури аграрного ринку.

Ми вважаємо, що подальший розвиток галузі тваринництва можливий під впливом ряду факторів, які можливо згрупувати в організаційно – технологічну та економічну систему. Але основою цієї системи є технологія.

Як зазначають Мельник О. О. та Лобода О. І.: «технологія (від грец. – майстерність, техніка; – наука («корпус знань») про способи (набір і послідовність операцій, їх режими) забезпечення потреб людства за допомогою (шляхом застосування) технічних засобів (знарядь праці) [2].

Великий тлумачний словник сучасної української мови інтерпретує технологію: «...сукупність знань, відомостей про послідовність окремих виробничих операцій у процесі виробництва чого-небудь та навчальний предмет, що викладає ці знання, відомості», а також як «сукупність способів обробки чи переробки матеріалів, виготовлення виробів, проведення різних виробничих операцій тощо» [1].

Ширше технологію трактує Н. Стефанов, оскільки: «...технологія в принципі можлива там, де людина активно і цілеспрямовано ставиться до оточуючих її процесів, де вона прагне свідомо і планомірно змінювати природне і соціальне середовище Це не що інше, як упорядкована на основі певного знання енергія груп та індивідуумів» [4].

«Зміст технології полягає в тому, що вона як певна форма суспільної практики є своєрідним предметним способом самоствердження людини у світі природи і соціальної дійсності, специфічним засобом перетворення природи на основі праці й пізнання і, одночасно, розгортанням у цьому процесі людських здатностей і обдарувань» – зазначає П. Тарасенко [3].

Необхідно відмітити, що технологія є системою, яка складається із наступних елементів: предмет праці; засоби праці, персонал, рівень технологічного розвитку суспільства.

Тепер у літературі та на виробництві виділяють декілька видів технологій: ручна, механізована, звичайна (традиційна), прогресивна, перспективна, індустріальна, інтенсивна та біотехнологія.

Інтенсивна технологія – це система агротехнічних процесів вирощування сільськогосподарських культур, що передбачає використання сучасних засобів виробництва, які ґрунтуються на підвищенні використання урожайності культур за рахунок підвищення ефективності застосування усіх чинників при найменших витратах ресурсів.

Інтенсивна технологія поєднує три основні блоки діяльності аграріїв: технологічний, технічний і розрахунково-економічний.

Інтенсивна технологія спрямована на виконання цілого комплексу науково обґрунтованих агротехнічних, фізико-механічних, селекційно-, хімічних заходів, які обумовлюють отримання якісного результату при найменших витратах праці та ресурсів на одиницю отриманої продукції.

Першочерговими заходами, які слід здійснити для перспективного розвитку галузі, повинні бути такі: послідовна інтенсифікація на основі зміцнення кормової бази і забезпечення збалансованої годівлі тварин; удосконалення племінних і продуктивних якостей поголів'я; поглиблення спеціалізації та концентрації галузі; забезпечення державного контролю за закупівельними цінами на продукцію тваринництва з метою захисту виробників; збільшення державних дотацій галузі; підвищення конкурентоспроможності продукції тваринництва; спеціалізація та концентрація виробництва з урахуванням природних умов; удосконалення механізмів цінової політики, фінансово-кредитної та банківської систем на державному рівні; організація виробничої діяльності на основі інвестиційно-інноваційного розвитку; контрактна система заготівлі молочної сировини між товаровиробниками і переробними підприємствами.

Список літератури

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад, і голов, ред. В.Т. Бусел]. К.; Ірпінь, Перун. 2003. 1440 с.